

28. Hof- og Stadsretsdom af 30. April 1906, jfr. U. f. R. 1906 A., Side 699.

Skræddermester Tillemann mod Forretningsfører Arup.

Ved Dommen blev Forretningsfører Arup anset efter Straffelovens § 220 i Anledning af, at han i en Artikel i Dansk Skrædderforbunds Kvartalsberetning havde givet en Skildring af Arbejdsforholdene i Citantens Forretning. Af Sagen fremgik, at den nævnte Beretning kun uddeltes til Forbundets Medlemmer (jfr. U. f. R. 1879, Side 715, 1877, Side 994, og 1898, Side 786).

29. Hof- og Stadsretsdom af 29. April 1907, jfr. U. f. R. 1907 A., Side 701.

Pottemager H. C. Nielsen mod Redaktør Wiinblad.

I „Social-Demokraten“ for 27. September 1906 fandtes følgende Meddelelse under Overskriften „Forholdene indenfor Pottemagerfaget“: „Vi henleder Opmærksomheden paa omstaaende Annonce. Ifølge denne optager Svendenes Forening ikke Lærlinge, der er kommet i Lære hos Pottemager H. C. Nielsen, Holbæk, efter den 1. Oktober. — Fornuftige Forældre vil derfor betænke sig adskillige Gange paa at ødelægge deres Børns Fremtid ved ikke at tage Hensyn til Foreningens Erklæring. — Hr. Nielsen er nu omtrent den eneste Mester i Danmark, som ikke har underskrevet Priskuranten. Grunden kan nu kun være Trods, idet han har averteret efter Svende, som han vil lønne efter Priskuranten, han vil blot ikke have med Fagforeningen at gøre.“

Ved Dommen blev Udtalelsen om, at Foreningen ikke optog Lærlinge, der havde været i Lære hos Mesteren, ikke fundet strafbar efter Straffelovens § 220. Derimod fandtes det strafbart efter § 220, at Bladet havde meddelt, at Mesteren ikke havde underskrevet Priskuranten, og Grunden hertil.

Da Udtalelsen om at fraraade Forældre at sætte Børn i Lære hos Mesteren fandtes retsstridig og egnet til at skade denne i hans Næring, blev Redaktøren dømt til at betale en af Retten fastsat Erstatning.

30. Hof- og Stadsretsdom af 26. August 1907, jfr. U. f. R. 1908 A., Side 96.

Snedkermester L. F. Andersen mod A. C. Westergaard.

Snedkermester Andersen havde fra Westergaard som Formand for Modelarbejdernes Fagforening modtaget en Skrivelse om, at hans Forretning var standset for Arbejdskraft, og at han havde brudt sit Æresord om højere Løn.

Snedkermesteren havde under Sagen støvnet Westergaard dels som Formand, dels som Privatmand til at betale ham Erstatning for Tab ved Blokaden. Ved Dommen udtaltes, at der ikke kunde paalægges Fagforeningen noget Ansvar, allerede fordi den ikke var indstævnet under Sagen.

Westergaard dømtes derimod til at betale Erstatning for i „Social-Demokraten“ at indrykke Meddelelse om, at Andersen var blokeret, og ved derigennem at søge at hindre, at han fik Tilgang af Arbejdskraft, da han herved havde udvist retsstridigt Forhold, og da det maatte antages, at der derved var paaført ham Tab i hans Næring, idet to af hans Svende forlod ham, og han ikke kunde faa andre i Stedet og at han som Følge deraf havde mistet Bestillinger.

Tillige blev han straffet efter Straffelovens § 217 for at have sigtet Andersen for at have brudt sit Æresord.

31. Højesteretsdom af 23. December 1908, jfr. U. f. R. 1909 A., Side 187.

Forretningsfører P. Mikkelsen mod Entreprenør E. Jakobsen.

I en Bladartikel hed det om en Entreprenør, at han havde jaget sine Folk paa Gaden, „fordi de nægtede at underskrive hans Slavekontrakter“. Artiklens Forfatter herfor anset efter Straffelovens § 217, hvorfor han, der i Artiklen havde fraraadet at søge Arbejde hos Entreprenøren, dømtes til at betale denne en Erstatning paa 1 000 Kr.

Ved Højesteretsdommen udtaltes, at ligesom den paagældende „rettelig er anset efter Straffelovens § 217, saaledes maa det efter de for Højesteret forelagte Oplysninger antages, at den har forvoldt Entreprenøren Tab.“